Vierde Jaer. Nr 6. Zaterdag, 7 February 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de Wr J.-P. COLLÊE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 7 FEBRUARY.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Het artikel van het wetsontwerp op den examen-jury der kandidaten-notarissen, heeft zaturdag eene nog al levendige diskussie te weeg gebragt in de Kamer. Het gouvernement stelde voor, te eischen dat de kandidaet bewyzen geve van zyne bekwaemheid in den opstel der akten; de midden-sektie wilde dat die bewyzen maer zouden moeten gegeven worden in 't fransch alleen, en dat het den kandidaet zou vry staen zich te laten onderzoeken of niet over den opstel van akten in 't vlaemsch en in 't duitsch. De heeren de T'Serclaes en Debreyne vraegden alsdan, dat het examen, wegens den opstel der akten, in 't fransch, in 't vlaemsch of in 't duitsch, zou mogen worden ondergaen, naer keuze der kandidaten. De heer Debreyne heeft deze wyziging ontwikkeld en de regten der vlaemschsprekenden verdedigd. De zaek is immers klaer en duidelyk : de notaris moet de tael der partyen, voor welke hy werkt, grondig kennen.

Dit amandement, ondersteund door MM. Vanderdonckt, Della Faille, Rodenbach, Landeloos en Vandenpeereboom, is nogthans bestreden geweest door de heeren De Theux en de Meulenaere, om reden, zegden zy, dat een ander artikel der wet alreeds de notarissen verpligt de tael te kennen der bevolkingen onder welke zy verblyven, en dat de fransche tekst van al onze wetten alleen officieel zynde, het van hoogst belang is voor alle notarissen akten in die tael te kunnen schryven.

De Kamer heeft daerna het amandement verworpen. Zoo dat de recipiendarissen enkel zullen verpligt zyn te bewyzen dat ze akten kunnen opstellen in 't fransch.

—

Maendag heeft de Kamer der Volksvertegenwoordigers de wyziging van den Senaet aen de wet op de levensmiddelen, — by welke de uitvoer der granen verboden is tot 1 july aenstaende — goedgekeurd met 56 stemmen tegen 19 en 3 onthoudingen.

—

De midden-sektie belast met het onderzoek van het wetsontwerp dat de jaerwedden der lagere ambtenaren vermeerdert, is byeengekomen onder het voorzitterschap van M. Delehaye.

De volgende beslissingen zyn genomen geworden :

1° Met 4 stemmen tegen 3, dat de wet een provisoir karakter voor twee jaren ten hoogsten hebben zal;

2° Met 5 stemmen tegen 2, dat de bedienden die een traktement van 2000 fr. en daeronder genieten, deel zullen hebben in de vermeerdering;

3° Met 4 stemmen tegen 3, dat men eene gelyke vermeerdering aen al de bedienden vergunnen zal.

De midden-sektie heeft hare taek geeindigd. M. Coomans is verslaggever benoemd.

De midden sektie is byeengekomen om de wet te onderzoeken die zekere maetregels aen de apothekers voorschryft. Verscheidene artikels zyn aenveerd geworden. Een voorstel van M. Van der Donckt om de wet aen de geneesheeren ten platten lande niet toe te passen, is verworpen geworden door 3 stemmen tegen 3.

Een zonderling voorval heeft deze week de Kamer der Volksvertegenwoordigers bezig gehouden.

Eenige dagen geleden, kondigde het *Journal de Bruxelles* eene briefwisseling uit Parys af, in welk er gezegd wierd, dat volgens een gerucht in deze hoofdstad verspreid, Verger eenigen tyd voor zyn schelmstuk naer Brussel was gekomen en in eene geheime societeit had aengekondigd dat hy voornemens was hetzelve te begaen.

M. Verhaegen heeft daerop het ministerie ondervraegd; hy heeft geprotesteerd tegen de aentyging die de brief van het *Journal de Bruxelles* bevatte en den voorstel gedaen van een onderzoek te doen op het zonderling gezegde van gemeld dagblad.

M. Vilain XIIII, minister van buitenlandsche zaken, heeft geantwoord dat hy kennis gekregen had van den brief van het *Journal de Bruxelles*, dat hy er door ontroerd was geweest, ten opzigte van den indruk die dezelve in vreemde landen kon te weeg brengen, en dat hy M. den minister van justitie verzocht had daerop een onderzoek te doen.

Het onderzoek zal de volgende kwestien tot voorwerp hebben : Is Verger naer Brussel gekomen? Wanneer? Welke persoonen heeft hy er gezien? Heeft hy er een werk doen drukken? Wie is er den drukker van geweest?

Hierby kon zich de zaek bepalen, maer M. Verhaegen die nooit weet wanneer hy zwygen moet, heeft de katholyke denkwyze aengerand en beweerd dat er niet alleenlyk geheime politieke societeiten waren, maer dat er in ons land ook geheime religieuze societeiten bestonden.

MM. Dumortier en de Theux hebben in zeer weerdige bewoordingen het gezegde van den brusselschen lawytmaker wederlegd, en hem eene les gegeven, welke door de meerderheid der Kamer is toegejuichd geworden.

Daerna heeft de Kamer de beraedslaging voortgezet op het wetsontwerp betrekkelyk de hoogere studien.

Vergiftigingen.

MIDDELS OM DEZELVE TE BESTRYDEN.

Dank aen den voortgang der scheikunde kent men tegenwoordig eenvoudige en krachtdadige middels om de doodelyke uitwerksels van schier al de vergiften te verydelen. Veel van deze tegenvergiften zyn stoffen, die men gewoonelyk in alle huizen onder de hand heeft.

Het is stellig dat, indien de kracht van deze stoffen als tegenvergift in de huisgezinnen meer algemeen gekend ware, men veel ongelukken zou voorkomen.

Er dient eerst opgemerkt te worden dat, wanneer men eenen vergiftigde wil ter hulp komen, men twee zaken te doen heeft :

1° Het vergift uit zyne maeg te jagen ; 2° het vergift van binnen te ontbinden, om zyne schadelyke werkingen te verhinderen. Deze twee aenduidingen kunnen somtyds tenzelfden tyde vervuld worden, zooals men zien zal.

Om het vergift uit de maeg te jagen moet men zeer spoedig doen braken. Indien men geen emetiek of braekmiddel onder de hand heeft, zoo kan men de uitspuwing te weeg brengen door een mekaniek middel ; de zaek is zelfs verkiesbaer. Men doet eene overgroote hoeveelheid warm water drinken, men steekt de vingers in de keel en men kittelt het keelgat met eene pluim.

Om het vergift te ontbinden doet men, volgens den aerd der vergiftiging, eene der hieronder aengeduide tegen vergiften haestig inzwelgen.

Wanneer het tegenvergift toegediend en uitgebraekt is, dan heeft men voor alle soorten van vergiftiging maer eene behandeling te volgen, dat is te zeggen, de behandeling van de gewone maeg ontstekingen : gomachtige en slymachtige dranken, papplaesters op het uitwendige, volkomene voedselderving, volstrekte rust. Intusschen zal een geneesheer altoos den tyd hebben toe te komen om deze laetste zorgen toe te dienen, die niet laten gewigtig te zyn.

VERGIFTIGING MET KOPERROEST (VERT-DE-GRIS.) — Het wit van eijers is het beste middel tegen het koperroest. — Men doet het wit van twaelf eijers in twee liters water en men doet alles achtereen uitdrinken. By gebrek van wit van ei kan men zich van melk bedienen.

VERGIFTIGING MET RATTENKRUID (ARSENIC). — Tegen den arsenic moet men gesuikerd kalkwater gebruiken. Men warmt gedurende vyf of zes minuten vier grammen kalk in twee liters water ; men giet het vocht door eenen linnen doek en men dient het vervolgens in groote hoeveelheid toe.

VERGIFTIGING MET STERK WATER. — Het tegenvergift van het sterk water is de magnesia die van koolzuer beroofd is, een kleene witte poeder dien men by den apotheker krygen

---

EENE SAMENZWEERING.

(*Vervolg en einde.*)

Reeds sinds eenigen tyd is het nacht, alles schynt stil en eenzaem in de straet, ten uitkante der stad, waer wy gisteren avond de heeren van Calloo en Rysoire uit een in puinen vallende huis hebben zien trekken. Welhaest hoort men stappen. Een man komt voor de verlaten woonstede; hy staet een oogenblik stil, kykt aendachtiglyk voor zich henen, vervolgens over slechte planken schredende, welke die wooning tot afsluitingsmuer dienen, dringt hy er in. Nauwelyks is hy op den dorpel der deur getreden, of hy gevoelt eene sterke hand hem by de keel grypen en ze prangen.

— Geen stap meer, mompelde eene welgekende stem...

— Mynheer Rysoire, laet my los, stamelde Balthazar; het was hy die poogde Pieter's yzeren hand van zyne keel weg te stooten.

— Balthazar!... wat komt gy hier doen? vraegde de jonge heer, verbaesd van een zulkdanig bezoek te ontvangen... Hoe is het u gelukt onze schuilplaets te ontdekken?

— Och! gy zult alles weten...

Pieter Van der Noot leidde Konings langs eenen slechten trap in eenen diepen kelder, waer in eenen hoek eenige stukken hout brandden.

— Myn God, is het hier dat gy woont? riep Balthazar uit op een toon van diepe droefheid; hy had op het zigt dier twee broeders, die hy zoo zeer had bemind, van die zoo groote ellende en van die zoo schielyke verandering van fortuin, zyne godsdienstige vooringenomendheden en het doel van zyn bezoek vergeten. De zonen van Jacob Van der Noot op een bundel vochtig strooi slapen, in een oud vervallen en verlaten huis veiligheid zoeken, en by klaren dage hun aenschyn niet durven toonen, is dit wel mogelyk.... En uw broeder Karel, waer is hy?

— Hy zal welhaest terug komen... Maer ik bid u, zeg my wat u in deze plaets heeft gebragt.

Die woorden maekten Balthazar de beweegredenen zyns bezoeks indachtig.

— Pieter, ik heb u en uwen broeder bemind als myne eigene kinderen, uwe moeder had vertrouwen in my als in haren vriend... ik kom hier om u te redden... gy moet op het oogenblik zelf uit deze stad vlugten.

— Vlugten! wie kan er ons toe dwingen? riep de heer van Rysoire uit, aen dit begin niets begrypende.

— De samenzweering, in welke gy en uwe broeder deel neemt; de hertog van Alva kent het gevaer dat hem bedreigt, degenen die eenen aenslag op zyn leven wilden wagen, zyn verloren.

— De hertog van Alva, eene samenzweering... waer van wilt gy dan spreken? zegde Pieter, met eene geveinsde verwondering.

— Geloof gy in de steengroeven van Woluwe alleen te zyn geweest?

— Zouden wy verraden zyn? antwoordde de heer van Rysoire, door deze woorden getroffen.

— Pieter, ik was daer, hernam Konings, op eenen ernstigen en diepen toon; al uwe ontwerpen zyn tot my gekomen... Gy, Pieter Van der Noot, heer van Rysoire, moet in 't klooster van Groenendael treden, en, onder de begunstiging van een monikskleed, den hertog van Alva dooden... Wat uwen broeder Karel betreft, indien uwe hand in die omstandigheid ging verflauwen, moet hy u vervangen en den algemeenen bestuerder, toen hy het klooster zou verlaten, onverhoeds aenvallen... Is het waer, zeg?

— Gy hebt de waerheid gezegd, mompelde de jonge heer, die, ondanks zyn zelven de oogen neêrsloeg en van schaemte bloosde, in het bywezen van dien man, die altyd zynen onderhoorigen was geweest, en welke die openbaringen thans boven hem stelden...

— Hé wel! ongelukkig kind dat gy zyt, weet dan dat ik u eene gruweldaed, een eerloos schelmstuk heb willen besparen... Een man in eene hinderlaeg dooden! Hem onder eene laffe verkleeding vermoorden? Hebt gy er aen gedacht, Pieter? Myn God! waer is dan de oude eer van uw edel geslacht? Wat zyn die verhevene gevoelens geworden, welke de kleuren van een schitterende wapenschild verheffen?... Pieter, gy hebt eene moord bedacht, gy hebt u verbonden het bloed eens menschs te vergieten....,

— Van den hertog van Alva, van den moordenaer van mynen vader, antwoordde de heer van Rysoire, ondanks hem door de regtveerdige verwytingen van den ouden Balthazar onthutst.

— Een mensch dooden is altyd eene laffe schanddaed, en ik heb niet gewild dat een Van der Noot er zich mede besmeurde.

— Wat hebt gy dan gedaen, ongelukkige? vroeg de heer van Rysoire.

— Ik heb dan Juan de Vargas kennis gegeven van 't geen er tegen het leven van den Landvoogd gesmeed werd...

— Och! gy hebt ons in het verderf geholpen, riep Pieter Van der Noot met wanhoop uit.

Op dit oogenblik hoorde men boven hun hoofd een groot gedruis : een persoon kwam met verhaeste schreden den draeijenden trap af van het onderaerdsche gewelf.

Karel van Calloo verscheen, de gelaetstrekken samengenepen en aen de hevigste ontweerdiging ten prooi.

— Broeder, laet ons vluchten, binnen een oogenblik